

रविवारी एप्रिल 26, 2026

विषय — मृत्यूनंतर परीक्षा

सोनेरी मजकूर: स्तोत्रसंहिता 17: 15

"मी न्यायासाठी प्रार्थना केली. म्हणून परमेश्वरा, मी तुझा चेहरा बघेन आणि तुला बघून मी पूर्ण समाधानी होईन."

उत्तरदायी अध्ययन: इफिसकरांस 4: 1-3, 13, 22-24

इफिसकरांस 5: 14

- 1 म्हणून मी, जो प्रभूमधील कैदी, (दास) तो तुम्हांला विनंती करतो, देवाकडून तुम्हाला जे पाचारण झालेले आहे, त्याला शोभेल अशा प्रकारे राहा.
- 2 नेहमी नम्रता, सौम्यता दाखवा. आणि सहनशीलतेने एकमेकांबरोबर प्रीतीने राहा.
- 3 शांतीच्या बंधनाने आत्म्याचे ऐक्य राखण्यासाठी प्रत्येक गोष्टीत प्रयत्न करा.
- 13 आम्हा सर्वांना आमच्या पित्यातील एकत्वापणामुळे विश्वासाची आणि देवाच्या पुत्राविषयीच्या ज्ञानाची जाणीव होते आणि पूर्णत्वाची जी परिमाणे ख्रिस्ताने आणली आहेत त्या उच्चतेपर्यंत पोहोचून परिपक्व मनुष्य होण्यासाठी आमची वाढ होते.
- 22 तुमच्या पूर्वीच्या जीवनाविषयी, तुम्हांला तुमच्या जुन्या मनुष्यापासून सुटका करून घेण्यास शिकविले होते, जो मनुष्य फसवणुकीच्या इच्छेने अशुद्ध झाला आहे.
- 23 यासाठी तुम्ही अंतः करणामध्ये व आत्म्यात नवे केले जावे आणि
- 24 नवा मनुष्य तुम्ही धारण करावा, जो देवाप्रमाणे निर्माण केलेला आहे.
- 14 म्हणूनच आम्ही असे म्हणतो: हे झोपलेल्या जागा हो व मेलेल्यांतून उठ, आणि ख्रिस्त तुझ्यावर प्रकाशेल.

धडा उपदेश

बायबल पासून

1. स्तोत्रसंहिता 31: 23 (से 2nd ,)

23 देवाच्या भक्तांनो, तुम्ही परमेश्वरावर प्रेम करा. परमेश्वर त्याच्यावर विश्वास टाकणाऱ्या लोकांचे रक्षण करतो. परंतु जे लोक स्वतःच्या सामर्थ्याचा गर्व करतात त्यांना तो शिक्षा करतो. परमेश्वर त्यांना योग्य अशीच शिक्षा देतो.

2. योहान 2: 4 (से सेथ)

4 येशू म्हणतो...

3. योहान 10: 10 (मी), 27-29

10 मी जीवन देण्यासाठी आलो. असे जीवन जे भरपूर आणि चांगले आहे.

27 माझी मेंढरे माझी वाणी ऐकतात. मी त्यांना ओळखतो. आणि ती माझ्यामागे येतात.

28 मी माझ्या मेंढरांना अनंतकाळचे जीवन देतो. ती कधीच मरणार नाहीत. आणि त्यांना कोणीच माझ्या हातून हिरावून घेणार नाही.

29 माझ्या पित्याने माझी मेंढरे माझ्या हाती दिली आहेत. तो सर्वांहून थोर आहे. माझ्या पित्याच्या हातून ती कोणी हिरावून घेणार नाही.

4. योहान 11: 1, 3, 4, 6, 7, 11 (आमचे)-15, 20-26 (से .), 34 (कुठे), 38-44

1 लाजर नावाचा एक मनुष्य आजारी होता. तो बेथानी गावात राहत होता. याच गावात मार्था आणि मरीया राहत होत्या.

3 त्या बहिणींनी येशूला निरोप पाठविला की, हे प्रभु ज्याच्यावर तू प्रीति करतोस तो आजारी आहे.

4 पण येशूने हे ऐकून म्हटले, हा आजार मरणासाठी नव्हे तर देवाच्या गौरवासाठी आहे. याद्वारे देवाचे गौरव व्हावे यासाठी हा आजार आहे.

6 म्हणून तो आजारी आहे हे ऐकल्यावरही तो होता त्याच ठिकाणी दोन दिवस राहिला.

7 नंतर त्याने शिष्यांना म्हटले, आपण यहुदीयात परत जाऊ.

11 या गोष्टी बोलल्यानंतर तो त्यांना म्हणाला, आपला मित्र लाजर झोपी गेला आहे. पण मी त्याला झोपेतून जागे करावे तरीही जात आहे.

12 तेव्हा त्याचे शिष्य म्हणाले, प्रभु, तो झोपी गेला असेल तर बरा होईल.

13 पण येशू खरे तर त्याच्या मरणाविषयी बोलला होता. पण तो त्याच्या नेहमीच्या झोपेविषयी बोलत आहे, असे त्यांना वाटले.

14 तेव्हा येशूने त्यांना स्पष्ट सांगितले, लाजर मेला आहे.

15 आणि मी तेथे नव्हतो म्हणून मला तुमच्यामुळे आनंद वाटतो. यासाठी की तुम्ही विश्वास धरावा. आपण त्याच्याकडे जाऊ या.

- 20 जेव्हा मार्थाने ऐकले की, आपल्या घरी येशू येत आहे तेव्हा ती त्याला भेटायला बाहेर गेली, पण मरीया घरातच राहिली.
- 21 प्रभु मार्था येशूला म्हणाली, तू जर येथे असतास तर माझा भाऊ मेला नसता,
- 22 पण मला माहीत आहे की, तू जे मागशील ते देव तुला देईल.
- 23 येशू म्हणाला, तुझा भाऊ पुन्हा उठेल.
- 24 मार्था म्हणाली. मला माहीत आहे शेवटच्या दिवशी पुनरुत्थानाच्या वेळेस तो पुन्हा उठेल.
- 25 येशू तिला म्हणाला, मी पुनरुत्थान आणि जीवन आहे. जो माझ्यावर विश्वास ठेवतो तो मेला असेल तरी जगेल.
- 26 आणि जो कोणी जगतो आणि माझ्यावर विश्वास ठेवतो. तो कधीच मरणार नाही. तू यावर विश्वास ठेवतेस काय?
- 38 मग येशू पुन्हा अंतःकरणात विव्दळ झाला असता कबरेकडे आला. ती गुहा होती, आणि तिच्यावर दगड लोटला होता.
- 39 येशूने म्हटले, हा दगड काढा. मार्था म्हणाली, पण प्रभु, लाजर मरुन चार दिवस झाले आहेत, त्याला आता दुर्गंधी येत असेल. ती मृत लाजराची बहीण होती.
- 40 येशूने तिला म्हटले, जर तू विश्वास धरशील तर देवाचे गौरव पाहशील, असे मी तुला सांगितले नव्हते काय?
- 41 मग त्यांनी दगड बाजूला केला. तेव्हा येशू वर पाहून म्हणाला, पित्या, तू माझे ऐकले, म्हणून मी तुझे उपकार मानतो.
- 42 आणि तू नेहमीच माझे ऐकतोस हे मला माहीत आहे, पण जो लोकसमुदाय आजूबाजूला उभा आहे त्यांच्यासाठी मी हे बोललो. यासाठी की तू मला पाठविले आहेस यावर त्यांनी विश्वास ठवावा.
- 43 असे बोलल्यावर त्याने मोठ्याने हाक मारली, लजरा, बाहेर ये.
- 44 मग जो मेला होता तो लाजर जिवंत होऊन बाहेर आला. त्याचे हात पाय वस्त्रांनी बांधले होते व तोंड रुमालाने झाकले होते. येशू लोकांना म्हणाला. त्याला मोकळे करा आणि जाऊ द्या.

5. योहान 17: 1-3

- 1 येशूने हे बोलणे संपविल्यावर आपले डोळे आकाशाकडे लावले आणि प्रार्थना केली: पित्या, वेळ आली आहे, पुत्राचे गौरव कर, यासाठी की, पुत्र तुझे गौरव करील.
- 2 तू त्याला जे दिले आहे त्या सर्वांना त्याने अनंतकालचे जीवन द्यावे यासाठी सर्व मनुष्यांवर तू त्याला अधिकार दिलास त्याप्रमाणे त्याने तुझे गौरव करावे.
- 3 आणि अनंतकाळचे जीवन हेच की, तू जो एकच खरा देव त्या तुला व ज्याला तू पाठविलेस त्या येशू ख्रिस्ताला त्यांनी ओळखावे.

6. योहान 5: 24, 25

- 24 मी तुम्हांला खरे तेच सांगतो: जो माझे ऐकतो आणि ज्याने मला पाठविले त्याच्यावर विश्वास ठेवतो त्याला अनंतकालचे जीवन मिळेल. त्याला दोषी ठरविले जाणार नाही. तर त्याने मरणातून निघून जीवनात प्रवेश केला आहे.
- 25 मी तुम्हांला खरे सांगतो. अशी महत्वाची वेळ येत आहे. ती वेळ जवळजवळ आलेलीच आहे. जे लोक पापामध्ये मृत आहेत ते देवाच्या पुत्राची वाणी ऐकतील आणि देवाच्या पुत्राकडून ऐकलेल्या गोष्टी जे लोक स्वीकारतील त्यांना अनंतकालचे जीवन मिळेल.

7. रोमकरांस 13: 11 (आता ते)

- 11 ... हे करा कारण तुम्हांस ठाऊक आहे की, आपण ज्या काळात राहतो त्यातून तुम्ही उठावे अशी वेळ आली आहे, कारण जेव्हा आम्ही विश्वास ठेवला त्यापेक्षाही आमचे तारण अधिक जवळ आले आहे.

8. 1 करिंथकरांस 15: 26, 51-54

- 26 शेवटचा शत्रू असल्यासारखा मृत्यूचा नाश केला पाहिजे.
- 51 पाहा! मी तुम्हांला एक रहस्यमय सत्य सांगत आहे. आपण सर्व मरणार नाही. आपण सर्व बदलून जाऊ.
- 52 क्षणात, डोळ्यांची उघडझाप होते इतक्या लवकर, जेव्हा शेवटचा कर्णा वाजेल, कारण कर्णा वाजेल आणि मेलेले अविनाशीपणात उठविले जातील आणि आपण जे अजूनही जिवंत आहोत ते बदलून जाऊ.
- 53 कारण या विनाशी शरीराने अविनाशीपण धारण करावे आणि या मर्त्य शरीराने अमरत्व धारण केलेच पाहिजे.
- 54 जेव्हा हे विनाशी शरीर अविनाशीपण धारण करील व हे मर्त्य शरीर अमरत्व धारण करील, तेव्हा पवित्र शास्त्रात सांगितल्याप्रमाणे होईल. विजयात मरण गिळले गेले आहे.

9. 1 पेत्र 1: 3, 4

- 3 आमच्या प्रभु येशू ख्रिस्ताच्या पित्याची, देवाची स्तुति असो! त्याच्या महान दयेमुळे त्याने आमचा नवा जन्म होऊ दिला, आणि येशूला मेलेल्यातून उठविण्याने जिवंत व नवीन आशा दिली.
- 4 आणि ज्याचा कधी नाश होत नाही, ज्याच्यावर काही दोष नाही, व जे कधी झिजत नाही असे वतन स्वर्गात आपल्यासाठी राखून ठेवले आहे.

विज्ञान आणि आरोग्य

1. 246: 27 (जीवन)-31

जीवन शाश्वत आहे. आपण हे शोधून काढले पाहिजे आणि ते सिद्ध करण्यास सुरुवात केली पाहिजे. जीवन आणि चांगुलपणा अमर आहेत. म्हणून, आपण अस्तित्वाकडे पाहण्याचा आपला दृष्टिकोन वार्धक्य आणि विनाशाऐवजी, रमणीयता, ताजेपणा आणि सातत्य यांमध्ये घडवूया.

2. 75: 12-20

येशू लाजरसविषयी म्हणाले: "आमचा मित्र लाजरस झोपला आहे; पण मी जातो, म्हणजे मी त्याला झोपेतून जागे करीन." लाजरस कधीही मेला नव्हता, या समजुतीने येशूने त्याला बरे केले; त्याचे शरीर मेले आणि नंतर पुन्हा जिवंत झाले, हे मान्य करून नव्हे. जर येशूचा असा विश्वास असता की लाजरस त्याच्या शरीरात जिवंत होता किंवा मेला होता, तर त्या गुरुचा विश्वास त्या लोकांच्या विश्वासाच्या पातळीवरच राहिला असता ज्यांनी ते शरीर पुरले होते, आणि ते त्याला पुन्हा जिवंत करू शकले नसते.

3. 427: 13-19, 29-14

अस्तित्व भौतिक असू शकते या स्वप्नाचा मृत्यू हा केवळ एक दुसरा टप्पा आहे. अस्तित्वाच्या सुसंवादात कोणतीही गोष्ट हस्तक्षेप करू शकत नाही किंवा विज्ञानानुसार माणसाचे अस्तित्व संपवू शकत नाही. हाड मोडल्यानंतर किंवा शिरच्छेद झाल्यानंतरही माणूस तोच असतो जो आधी असतो. जर माणूस मृत्यूवर कधीच मात करू शकणार नसेल, तर धर्मग्रंथ असे का म्हणतात की, "ज्याचा नाश केला जाईल तो शेवटचा शत्रू मृत्यू आहे"?

स्वतःची भौतिक घोषणा, "मी मृत आहे," सोडून सत्याचा हा रणशिंंगासारखा शब्द ग्रहण करणे, "मृत्यू नाही, निष्क्रियता नाही, रोगट कर्म नाही, अतिकर्म नाही, आणि प्रतिक्रियाही नाही."

जीवन वास्तविक आहे, आणि मृत्यू हा एक भ्रम आहे. येशूच्या मार्गाने आत्म्याच्या तथ्यांचे प्रकटीकरण, भौतिक इंद्रियांच्या अंधकारमय दृष्ट्यांना सुसंवाद आणि अमरत्वामध्ये रूपांतरित करते. या सर्वोच्च क्षणी मनुष्याचा विशेषाधिकार हा आहे की, त्याने आपल्या गुरुंचे शब्द सिद्ध करावेत: "जर मनुष्य माझे वचन पाळेल, तर तो कधीही मृत्यू पाहणार नाही." विचारांना खोट्या विश्वासांपासून आणि भौतिक पुराव्यांपासून मुक्त करणे, जेणेकरून अस्तित्वाची आध्यात्मिक तथ्ये प्रकट होऊ शकतील,—ही ती महान प्राप्ती आहे, जिच्याद्वारे आपण असत्याला दूर सारून सत्याला स्थान देऊ. अशाप्रकारे आपण सत्यामध्ये ते मंदिर, किंवा शरीर, स्थापित करू शकतो, "ज्याचा निर्माता आणि घडवणारा देव आहे."

4. 46: 20-24

मृत्यू झाल्यासारख्या वाटणाऱ्या घटनेनंतर येशूची शारीरिक स्थिती अपरिवर्तित राहिली आणि त्यानंतर तो सर्व भौतिक परिस्थितींच्या पलीकडे उन्नत झाला; आणि या उन्नतीने त्याच्या स्वर्गारोहणाचे

स्पष्टीकरण दिले, तसेच कबरेपलीकडील एका परिचीक्षाकालीन व प्रगतीशील अवस्थेचे निःसंदिग्धपणे दर्शन घडवले.

5. 49: 21-25

त्याला हे सिद्ध करायचे होते की ख्रिस्त भौतिक परिस्थितींच्या अधीन नाही, तर तो मानवी क्रोधाच्या आवाक्याबाहेर आहे आणि सत्य, जीवन व प्रेम यांच्याद्वारे पाप, आजारपण, मृत्यू आणि कबर यांवर विजय मिळवण्यास समर्थ आहे.

6. 409: 27-3

आपल्याला हे म्हणण्याचा अधिकार नाही की, आपले जीवन आता जड वस्तूंवर अवलंबून आहे, पण मृत्यूनंतर ते त्यावर अवलंबून राहणार नाही. आपण आपले दिवस 'जीवन विज्ञाना'च्या अज्ञानात घालवू शकत नाही आणि मृत्यूनंतर या अज्ञानाचे प्रतिफल मिळेल अशी अपेक्षा करू शकत नाही. अज्ञानाची भरपाई म्हणून मृत्यू आपल्याला सुसंवादी आणि अमर बनवणार नाही. जर आपण येथे आध्यात्मिक आणि शाश्वत असलेल्या ख्रिस्ती विज्ञानाकडे लक्ष दिले नाही, तर आपण परलोकातील आध्यात्मिक जीवनासाठी तयार होणार नाही.

7. 290: 3-10, 16-25

जर मानवांना तथाकथित मृत्यू येण्यापूर्वी त्यांच्या अस्तित्वाचे तत्त्व, नियम आणि प्रकटीकरण किंचितही समजले नाही, तर ते त्या एका अनुभवामुळे अस्तित्वाच्या श्रेणीत आध्यात्मिकदृष्ट्या वर चढणार नाहीत, उलट ते त्या संक्रमणापूर्वी जसे भौतिक होते तसेच राहतील; आणि जीवनाच्या आध्यात्मिक जाणिवेऐवजी भौतिक जाणिवेतून, तसेच स्वार्थी आणि हीन हेतूंमधून सुखाचा शोध घेत राहतील.

जर मृत्यू नावाच्या बदलाने पाप, आजारपण आणि मृत्यूवरील विश्वास नष्ट केला असता, तर आनंद विनाशाच्या क्षणीच प्राप्त झाला असता आणि तो कायमचा टिकला असता; पण तसे नाही. परिपूर्णता केवळ परिपूर्णतेनेच प्राप्त होते. जे अधर्मी आहेत ते तोपर्यंत अधर्मीच राहतील, जोपर्यंत दिव्य विज्ञानाद्वारे ख्रिस्त, म्हणजेच सत्य, सर्व अज्ञान आणि पाप दूर करत नाही.

मृत्यूच्या क्षणी आपल्यावर ताबा मिळवणारे पाप आणि चूक त्या क्षणी संपत नाहीत, तर त्या चुकांचा मृत्यू होईपर्यंत टिकून राहतात.

8. 291: 12-13

सार्वत्रिक मुक्ती ही प्रगती आणि परीक्षेवर अवलंबून असते, आणि त्याशिवाय ती प्राप्त होऊ शकत नाही.

9. 296: 4 (प्रगती)-13

प्रगतीचा जन्म अनुभवातून होतो. ही नश्वर मानवाची परिपक्वता आहे, ज्याद्वारे नश्वरतेचा त्याग करून अमरत्वाचा स्वीकार केला जातो. या जगात किंवा परलोकात, दुःख किंवा विज्ञानाने जीवन आणि मनाविषयीचे सर्व भ्रम नष्ट केले पाहिजेत आणि भौतिक इंद्रिये व आत्म्याचे पुनरुज्जीवन केले पाहिजे. आपल्या कर्मांसहित वृद्ध माणसाला दूर केले पाहिजे. कोणतीही इंद्रियजन्य किंवा पापी गोष्ट अमर नाही. खोट्या भौतिक इंद्रियांचा आणि पापाचा मृत्यू, सेंद्रिय पदार्थांचा मृत्यू नव्हे, हेच मानव आणि जीवनाला प्रकट करते, जे सुसंवादी, वास्तविक आणि शाश्वत आहे.

10. 76 : 6-17, 26-31

जेव्हा अस्तित्वाची समज येईल, तेव्हा जीवन हे भौतिक किंवा मर्यादित नसून, अनंत आहे हे ओळखले जाईल — म्हणजेच ईश्वर, वैश्विक कल्याण; आणि जीवन किंवा मन हे कधी मर्यादित स्वरूपात होते, किंवा वाईटात चांगले होते, हा विश्वास नष्ट होईल. तेव्हा हे समजेल की आत्मा कधीही जडवस्तूत प्रवेश करत नाही आणि म्हणूनच तो कधीही जडवस्तूतून वर उचलला गेला नाही. जेव्हा मनुष्य आध्यात्मिक अस्तित्वाच्या आणि ईश्वराच्या आकलनाच्या उन्नतीपर्यंत पोहोचतो, तेव्हा तो जडवस्तूशी संवाद साधू शकत नाही; तसेच तो तिच्याकडे परतही जाऊ शकत नाही, जसे एखादे झाड आपल्या बीजाकडे परत जाऊ शकत नाही. मनुष्य देहधारी वाटणार नाही, तर तो एक स्वतंत्र चेतना असेल, जी दिव्य आत्म्याद्वारे कल्पनेच्या रूपात वैशिष्ट्यीकृत असेल, जडवस्तूच्या रूपात नव्हे.

अस्तित्वाची ही अवस्था वैज्ञानिक आणि अखंड आहे,—ही एक अशी परिपूर्णता आहे जी केवळ त्यांनाच ओळखता येते ज्यांना दिव्य विज्ञानात ख्रिस्ताचे अंतिम आकलन झालेले आहे. मृत्यू अस्तित्वाची ही अवस्था कधीही लवकर आणू शकत नाही, कारण अमरत्व प्रकट होण्यापूर्वी मृत्यूवर मात करणे आवश्यक आहे, त्याला शरण जाणे नव्हे.

11. 254: 16-23

या इंद्रियसुखाच्या युगात, मृत्यू नावाच्या परिवर्तनापूर्वी परिपूर्ण ख्रिस्ती विज्ञान साध्य होऊ शकत नाही, कारण जे आपल्याला समजत नाही ते सिद्ध करण्याची शक्ती आपल्यात नाही. परंतु मानवी आत्म्याला सुवार्ता सांगितलीच पाहिजे. हे कार्य आज आपण प्रेमाने स्वीकारावे, आणि शक्य तितक्या लवकर भौतिक गोष्टींचा त्याग करून, बाह्य आणि वास्तविक गोष्टी निश्चित करणाऱ्या आध्यात्मिकतेवर कार्य करावे, अशी देवाची आपल्याकडून अपेक्षा आहे.

12. 492: 11-12

अशा प्रकारे प्रगती अखेरीस सर्व चुका नष्ट करेल आणि अमरत्वाला प्रकाशात आणेल.

दैनिक कर्तव्ये

मेरी बेकर एडी यांनी

रोजची प्रार्थना

दररोज प्रार्थना करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल: "तुझे राज्य ये;" माझ्यामध्ये दैवी सत्य, जीवन आणि प्रीती यांचे राज्य स्थापित व्हावे आणि माझ्यापासून सर्व पापांवर राज्य करू द्या; आणि तुझे शब्द सर्व मानवजातीचे स्नेह समृद्ध करू आणि त्यांच्यावर राज्य करू दे!

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. 4

हेतू व कृतींचा नियम

द मदर चर्चच्या सदस्यांच्या हेतू किंवा कृतीबद्दल वैरभाव किंवा केवळ वैयक्तिक आसक्तीच उत्तेजन देऊ नये. विज्ञानात दैवी प्रेम एकट्याने माणसावर राज्य करते; आणि एक ख्रिश्चन वैज्ञानिक प्रेमात गोड सुविधांना प्रतिबिंबित करते, पापाची निंदा करते, खरा बंधुता, दानशूरपणा आणि क्षमा यामध्ये. या चर्चमधील सदस्यांनी दररोज सर्व प्रकारच्या वाईटापासून वाचलेले, भविष्य सांगण्यापासून, न्यायनिवाड्यापासून, निंदा करण्यापासून, समुपदेशनातून, प्रभाव पाडण्यापासून किंवा चुकीच्या मार्गाने प्रभावित होण्यापासून वाचण्यासाठी प्रार्थना करावी.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, पंथ. 1

कर्तव्याची सतर्कता

आक्रमक मानसिक सूचनेविरुद्ध दररोज स्वतःचा बचाव करणे, आणि देव, त्याचा नेता आणि मानवजातीबद्दल त्याच्या जबाबदाऱ्या विसरणे किंवा दुर्लक्ष करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल. त्याने केलेल्या कृत्यांबरोबरच त्याचा न्याय होईल.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. 6